

Ylipappi Jeesus Hepr. 4:14-5:10

14. Koska meillä siis on **suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika**, pitääkäämme **kiinni tunnustuksesta**.

15. Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi **sääliä meidän heikkouksiamme**, sillä hän on ollut **kaikessa kiusattu samalla** tavoin kuin mekin, kuitenkin **ilman syntiä**.

16. **Käykäämme** siis rohkeasti **armon valtaistuimen eteen**, että saisimme **laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan**.

1. Jokainen **ylipappi** valitaan ihmisten joukosta ja asetetaan **ihmisten puolesta** toimittamaan sitä, mikä kuuluu **Jumalalle**, tuomaan **lahjoja ja uhreja syntien tähden**.

2. Hän kykenee kohtelevaan säälien tietämättömiä ja eksyviä, koska on itsekin heikkouden alainen,

3. ja tämän heikkoutensa vuoksi hänen täytyy uhrata niin omien syntiensä kuin kansankin syntien puolesta.

4. Kukaan ei ota tätä arvoa itselleen, vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin Aaroninkin.

5. Niinpä ei **Kristuskaan korottanut itseään** tullakseen ylipapiksi vaan **sai kunian häneltä**, joka sanoi: "**Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin**."

6. Ja toisessa kohdassa hän sanoo: "**Sinä olet pappi iankaikkisesti** Melkisedekin järjestyksen mukaan."

7. **Lihansa päivinä Kristus** voimakkain huudoin ja kyynelin uhrasi **rukouksia ja anomuksia Jumalalle**, joka voi pelastaa hänet kuolemasta, ja hänen **rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden**.

8. Vaikka hän oli Poika, hän **oppi kuuliaisuuden siitä, mitä kärsi**.

9. Kun hän oli **tullut täydelliseksi**, hänestä tuli **iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisia**.

10. Häntä Jumala kutsuu ylipapiksi "**Melkisedekin järjestyksen mukaan**".

Armon valtaistuin

Eräällä luennollani Koben raamattukoulussa kävimme läpi käsillä olevaa jaksoa Heprealaiskirjeestä. Kesken kaiken **Nakagawa** niminen nuori mies huudahti: "Ai, se olikin armon valtaistuin eikä tuomion valtaistuin niin kuin luulin!" Hän viittasi jakeeseen 16. Jae avasi hänelle iloisen pelastusvarmuuden. Nytemmin hän on toiminut jo useita vuosia Ananin seurakunnan pastorina.

Kun Heprealaiskirje toistaa varoitusta tielle jäämisestä, virran vietäväksi joutumisesta ja luopumisen vaarasta, jo uskoon tullut lukija voi joutua pelon valtaan. Entä jos minäkin lopulta luovun Herrasta, kiellän hänet ja menetän pelastukseni? Ajatuskin siitä tuntuu todella pelottavalta, kun tietää kuitenkin lopulta joutuvansa Jumalan tuomioistuimen eteen. Mistä löytyisi tae sille, ettei minun tarvitsisi joutua kadotustuomion alle, sillä uskovana näen paljon syvemmin oman sydämeni turmeluksen kuin ennen uskoon tuloa. Tunnen ja tajuan myös, miten salakavalvia ovat Sielunvihollisen viettelykset, ne vetoavat syntiseen luontooni hirvittävän taitavasti.

Nyt kuitenkin Heprealaiskirjeen pääsanoma ei ole se, miten me voisimme selvitä uskovina loppuun asti. Varsinainen kirjeen keskus on sanoma sellaisesta Ylipapista, joka istuu Isän oikealla puolella, puolustaa meitä, rukoilee puolestamme ja vaikuttaa Pyhän Hengen kautta sydämissämme, jotta me voisimme täydessä uskon varmuudessa, vailla pelkoa odottaa pääsyä hänen kirkkautensa valtakuntaan. Hän näet istuu armon valtaistuimella ja kaikissa elämämme tilanteissa ottaa meidät vastaan, kun rukouksessa käymme hänen eteensä. Hän on tae siitä, että voimme päästä

voittajina perille. Voiton salaisuus onkin siinä, että kaiken aikaa kiinnitämme mieleme ja ajatuksemme häneen ja huudamme häntä avuksemme joka tilanteessa, oikeaan aikaan.

Suuri ylipappi

Jeesuksen toiminta ylipappina Isän luona on siis kirjeen pääteema. Siihen kirjoittaja on viitannut jo aiemmin, mutta lähtee nyt selittämään tarkemmin, mitä ylipappeus merkitsee ja millainen hän on luonteeltaan tehtävässään.

Koska meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. (4:14)

Olemme nähneet, että kirjoittaja avaa aina ensin silmiemme eteen sen, millainen Herra Kristus meille puhuu ja sitten seuraavassa jaksossa tekee siitä johtopäätökset päivittäiseen elämäämme uskovina. Tässä jakeessa molemmat tiivistyvät. Kun katseemme on kiinnitettynä suureen Ylipappiimme, emme voi olla antamatta hänestä uskontunnustustamme ja tekemättä siitä johtopäätöksiä vaellukseemme.

Tunnustuksesta kiinni pitäminen ei merkitse vain sitä, että lausumme uskontunnustuksemme jumalanpalveluksissa tai kerromme avoimesti muille ihmisille, että seuraamme Jeesusta. Se merkitsee ennen kaikkea sitä, että pidämme kiinni siitä, että Herran työ Golgatalla ja ylösnousemuksessa riittää meidän henkilökohtaiseksi pelastukseemme niin elämän myrskyissä kuin kuoleman tai Jeesuksen paluun hetkellä. Se merkitsee Jeesuksen teoista kiinni pitämistä.

Suuri Jumalan Poikana

Edellä kirjoittaja on jo osoittanut, miten Jeesus on enkeleitä ja Jumalan valitsemaa profeettaa Moosesta suurempi. Hän suuren ja ihmeellisen pelastuksen aikaansaaja, joka kykenee viemään oman kansansa lopulliseen lepoon. Nyt hän korostaa vielä sitä, että hän on suuri, koska hän on olemukseltaan yhtä Isän kanssa Jumalan Poikana. Hän on verrattomasti suurempi kuin Jumalan nimittämät ylipappi Aaron jälkeläisineen.

Läpi taivaisten kulkenut

Aaron suoritti muiden pappien kanssa päivittäistä palvelua ilmestysmajan pyhässä, mutta vain ylipappina Aaron sai kerran vuodessa käydä uhraamassa kaikkein pyhimmässä, joka kuvasi Jumalan taivaallista valtaistuinta. Sen sijaan Jeesus ei kulkenut pyhän läpi kaikkein pyhimpään maallisessa temppelissä, vaan hän kulki läpi taivaitten itse taivaan kaikkein pyhimpään Isän valtaistuimelle asti.

Paavali kirjoittaa omasta kokemuksestaan näin: *Tunnen miehen, joka on Kristuksessa. Neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen. (2. Kor. 12:2)* Ilmaisu kolmas taivas viittaa Jumalan asumaan taivaaseen. Ensimmäinen taivas on yllemme kaartuva ilmakehä, toinen taas tähtitaivas. Myös ensimmäisessä ja toisessa taivaassa Jumala on ja vaikuttaa. Siksi Jeesus tuli ihmiseksi ja suoritti lunastustyönsä ensimmäisen taivaan alla Golgatan ristillä, niin kuin eläimetkin uhrattiin temppelin esipihassa. Haudasta ylösnoustuaan Jeesus astui lopulta itse taivaaseen mukanaan se veri, jonka hän oli Golgatalla vuodattanut meidän syntiemme sovitukseksi.

Jeesus oli saanut Isältä lupauksen, että jos hän sovittaisi ihmiskunnan synnit, Isä antaisi hänelle Pyhän Hengen annettavaksi koko ihmiskunnan eli kaiken lihan ylle.

Pietari julisti siitä ensimmäisenä helluntaina Pyhän Hengen vuodatuksen tapahduttua näin:

Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme. Koska hänet siis on korotettu Jumalan oikealle puolelle ja hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, hän on vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette. (Ap.t. 2:32-33)

Itse Jeesus meni meitä varten suureksi Ylipapiksi taivaalliseen kaikkein pyhimpään, mutta hän vuodatti meille Pyhän Hengen, jonka kautta hän itse on meidän kanssamme, missä ikinä kuljemmekin tämän maan päällä. Jeesus on siis sekä taivaassa että kanssamme maan päällä. Tämä tosiasia kertoo jotain taivaan ja maan välisestä läheisyydestä.

Kaikessa kiusattu Ylipappi

Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. (15)

Vaikka Jeesus on suuri ja paljon meitä korkeammalla, hän on kuitenkin ystävällinen ja huolehtii meistä hellästi. Hän tuntee myötätuntoa heikkouksiimme kohtaan tavalla, johon kukaan muu ei pysty, sillä hän itse koki kaikki ne kärsimykset ja vaikeudet, jotka kuuluvat meille luontomme langenneessa tilassa. Hän ei kokenut niitä vain siksi, että hän voisi sovittaa meidän syntimme, vaan myös siksi, että hän voisi tuntea myötätuntoa meitä kohtaan.

Hän on synnitön ylipappi: häntä kiusattiin kaikessa kuten meitäkin, mutta ilman syntiä. Saatana kiusasi häntä, mutta hän selvisi ilman syntiä. Me kohtaamme harvoin kiusauksia, jotka eivät aiheuttaisi meille jonkinlaista järkytystä. Meillä on taipumus perääntyä tai langeta, mutta suuri ylipappimme selvisi puhtaana kohtaamisestaan Saatanan kanssa erämaassa ja monissa muissa tilanteissa. Saatana ei löytänyt hänestä mitään syntiä eikä voinut tahraa häntä millään tavalla. Myös Isä koetteli häntä ankarasti, mutta hän ei silti tehnyt syntiä, ei ajatuksissaan, sanoissaan eikä teoissaan. Hän ei tehnyt väkivaltaa, eikä hänen suussa ollut petosta. Hän oli pyhä, viaton ja tahraton, ja sellainen ylipappi sopii meille.

Heikkous ja synti

Meillä uskovilla on usein taipumus puolustella omia syntejämme viittaamalla omiin heikkouksiimme. Näin teemme varsinkin, kun on kysymys sellaisista helmasynneistä ja riippuvuuksista, joihin helposti lankeamme. Heikkous on kuitenkin eri asia kuin synti tai taipumus syntiin. Heikkous viittaa sekä ruumiilliseen tilaamme tai henkiseen kestäkykyymme. Nälkä, väsymys, unettomuus, sairaus, kivut ja ulkoiset paineet ovat aitoja heikkouksia, jotka Jeesuskin joutui kokemaan ruumiissaan ja sielussaan. Heikkouden tilassa meidän on tietenkin vaikeaa kestää kiusauksia syntiin, väärään lohduttautumiseen tai pakenemiseen vaikeuksista, mutta heikkous itsessään ei ole synnin syy eikä sillä voi puolustaa ainoatakaan lankeemusta. Meille on annettu suuri lupaus: *Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliessaan kiusauk-*

sen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää. (1. Kor. 10:13) Jos siis kuitenkin lankeamme, syy on kokonaan meissä itsessämme ja meidän on silloin kiireesti tehtävä parannus ja Golgatan uhriveressä omistaa uusi armo voidaksemme jatkaa vaellustamme Herran tahdon mukaan.

Jeesus voitti syvimmissäkin heikkoudessa kaikki kiusaukset. Hän teki myös sen meidän hyväksemme ja hän rientää heti meitä auttamaan, kun käännyimme taisteluissamme häneltä apua pyytämään emmekä kiusoissamme luota omiin mahdollisuuksiimme selvitä.

Apu oikeaan aikaan

Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan. (16)

Armon valtaistuin on paikka, jossa köyhät syntiset voivat kohdata Jumalan ja käsitellä asiansa hänen kanssaan täysin turvallisesti silloinkin, kun he joutuvat katuun suuria syntejään. Jumala olisi voinut perustaa tiukan ja armottoman oikeuden tuomioistuimen, joka jakaisi kuoleman, synnin palkan, kaikille, jotka sen eteen kutsuttaisiin, mutta hän on perustanut armon valtaistuimen. Valtaistuin viestii auktoriteettia ja herättää kunnioitusta ja pelkoa. Armon valtaistuin on suuri rohkaisu jopa suurimmille syntisille. Siellä armo hallitsee ja toimii suvereenilla vapaudella, voimalla ja anteliaisuudella.

Meidän tehtävämme on käydä rukouksessa kaikkine asioinemme armon valtaistuimen eteen. Silloin saamme armon ja löydämme armon avuksi hädän hetkellä. Me saamme armahduksen kaikkien syntiemme anteeksiantamiseksi ja armon sielujemme puhdistamiseksi.

Sen lisäksi, että olemme päivittäin riippuvaisia Jumalasta tarpeidemme tyydyttämisessä, on joitakin aikoja, jolloin tarvitsemme erityisen kipeästi Jumalan armoa ja laupeutta. Me saamme vapaasti tulla Herran eteen rukouksin ja varautua kiusauksen aikoihin joko vastoinkäymisten tai menestyksen vuoksi, ja erityisesti kuoleman hetkeen. Kun silmämme sulkeutuvat ajassa viimeisen kerran, voimme täysin luottavasti käydä armon istuimen luokse, koska sillä istuu Isän oikealla puolella meidän suuri ja ihmeellinen Ylipappimme. Saamme kasvoista kasvoihin katsella ihmeellistä Vapahtajaamme.

Kristus suurena ylipapinamme on perustana luottamuksellemme, kun lähestymme armon valtaistuinta. Ellei meillä ei olisi Välimiestä, emme voisi tulla rohkeasti Jumalan eteen, sillä olemme syyllisiä ja saastuneita olentoja. Kaikki, mitä teemme, on saastunutta. Emme voi mennä omassa varassamme Jumalan eteen. Me saamme pääsyn Välimiehen tähden ja voimme rohkeasti mennä kaikkein pyhimpään Jeesuksen veren kautta. Hän on meidän Puolustajamme.

Kun on kysymys synneistämme ja lankeemuksistamme, oikea aika käydä Herran armoistuimen luokse on juuri tänään. Meillä ei ole mitään syytä siirtää parannuksen tekoa myöhemmäksi, sillä tänään on armon ovi auki. Jeesuksen veri riittää suurimpiinkin synteihimme juuri tänään. Ajatus siitä, että meidän pitää ensin riittävän syvästi katua syntejämme, ennen kuin uskallamme käydä Herran eteen, tulee pimeydestä, joka haluaa siirtää parannuksen tekoa tulevaisuuteen paaduttaakseen mei-

dät. Nöyrytyminen ja syntien tunnustaminen ei tule olemaan tulevaisuudessa yhtään helpompaa kuin nytkään. Meitä kutsutaan tänään armon istuimelle, tänään on oikea aika.

Ylipapin tehtävät ja laatuvaatimukset

Jokainen ylipappi valitaan ihmisten joukosta ja asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä kuuluu Jumalalle, tuomaan lahjoja ja uhreja syntien tähden. Hän kykenee kohtelemaan säälien tietämättömiä ja eksyviä, koska on itsekin heikkouden alainen, ja tämän heikkoutensa vuoksi hänen täytyy uhrata niin omien syntiensä kuin kansankin syntien puolesta. (5:1-3)

Ylipapin on oltava ihmisten joukosta valittu. Hänen on oltava ihminen, yksi meistä, meidän luustamme, meidän lihastamme ja meidän hengestämme, meidän luonnostamme osallinen. Siksi Jumalan Pojan piti syntyä ihmiseksi voidakseen toimia meidän ja Isän välillä uhraajana ja uhrina syntiemme sovitukseksi.

Koska ihminen tekee syntiä, Jumala ei salli syntisen tulla suoraan ja yksin hänen luokseen ilman ylipappia. Siksi Jumala valitsi yhden ihmisten joukosta, jonka kautta he voisivat lähestyä Jumalaa toivossa, että hän ottaa heidät vastaan. Samalla annettiin lupaus, että jokainen, joka tulee Jumalan luokse tämän papin kautta, on tervetullut. Ylipappina Kristuskin on asetettu uhraamaan sekä lahjoja että uhreja synnin tähden.

Ylipapin on oltava sellainen, joka voi tuntea myötätuntoa niitä kohtaan, jotka ovat tietämättömiä tai tietämättään ovat syyllistyneet synteihin. Hänen on oltava sellainen, joka voi sydämessään sääliä heitä ja rukoilla heidän puolestaan Jumalan edessä. Hänen tulee olla valmis opettamaan niitä, joiden ymmärrys on hidas. Edelleen hänen tulee olla ymmärtäväinen niitä kohtaan, jotka ovat eksyneet totuuden tieltä. Hänen on oltava tarpeeksi hellävarainen johdattaakseen heidät takaisin virheiden, synnin ja kurjuuden sivupoluilta oikealle tielle. Se vaatii suurta kärsivällisyyttä ja myötätuntoa. Hänen on myös itse koettava heikkoutta, jotta hän voisi ymmärtää meidän tilaamme ja tuntea myötätuntoa meitä kohtaan. Kristus oli tällainen. Hän otti synnittömänä kantaakseen meidän heikkoutemme. Se rohkaisee meitä kääntymään hänen puoleensa kaikissa ahdistuksissa, sillä hän kärsii kaikista kansansa ahdistuksista.

Kuninkaallinen papisto

Uudessa liitossa jokainen uskova kristitty on kutsuttu yleiseksi papiksi:

Te sen sijaan olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo ja omaisuuskansa julistaaksenne hänen jaloja tekojaan, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmelliseen valoonsa. (1. Piet. 2:9)

Jeesuksen täydellisen ja kertakaikkisen Golgatan uhrin vuoksi meidän ei tarvitse enää uhrata mitään syntien sovitukseksi, sen sijaan tehtävämme on julistaa Herran täytettyä tekoa ja sen kautta tapahtuvaa vapaata pääsyä Jumalan luo. Samalla saamme uhrata kiitosta Jumalalle hänen suunnattomasta armostaan. Muille evankeliumia julistaessamme meidän on kuitenkin osoitettava samaa papillista ymmärtävyysyyttä ihmisten heikkoutta kohtaan kuin hänkin. Hän tuli pelastamaan syntisiä ja siksi meidänkin tulee lähestyä kanssasyntisiämme nöyryydellä ja lempeydellä.

Jumalan asettama

Kukaan ei ota tätä arvoa itselleen, vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin Aaroninkin. Niinpä ei Kristuskaan korottanut itseään tullakseen ylipapiksi vaan sai kunnian häneltä, joka sanoi: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin." Ja toisessa kohdassa hän sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan." (4-6)

Vanhassa liitossa papin virka oli suuri kunniatehtävä. Hän toimi välittäjänä Jumalan ja ihmisten välillä. Hän edustaa sekä Jumalaa ja hänen tahtoaan ihmisille että ihmisiä ja heidän asiaansa Jumalalle. Virkaa kukaan ei saisi ottaa itselleen. Jos hän niin tekee, hän on tunkeilija, jota Jumala ei ole kutsunut, kuten Aaronia. Jumala on todellisen auktoriteetin lähde, kutsuipa hän jonkun pappeuteen poikkeuksellisella tavalla, kuten Aaronin, tai tavallisella tavalla, kuten hän kutsui Aaronin seuraajat.

Kristus ei etsinyt omaa kunniaansa. Vaikka hän piti suurena kunnianaan tulla ylipapiksi, hän ei kuitenkaan ottanut itse virkaa itselleen. Hän sanoi: *"En etsi omaa kunniaani"* (Joh. 8:50). Hän toimi maan päälle lähetettynä etsien Isälle kunniaa.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja asettaa Kristuksen Aaronin edelle sekä kutsumuksensa tavan että pyhyytensä suhteen. Jumala kutsui Poikansa ylipapiksi sanomalla: *"Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"* (Ps. 2:7) Sillä hän viittasi hänen ikuiseen syntymäänsä Jumalana, hänen ihmeelliseen hedelmöitymiseen ihmisenä ja hänen täydelliseen kelpoisuuteensa välittäjänä. Näin Jumala julisti rakkautensa Kristukseen, hänen virallisen nimityksensä välittäjän virkaan, hänen asettamisensa ja hyväksymisensä siihen virkaan ja kaikkeen, mitä hän oli tehnyt tai tulisi tekemään sen hoidossa.

Toinen ilmaus, jota Jumala käytti Kristuksen kutsusta, löytyy Ps. 110:4:sta: *Sinä olet pappi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan.* Jumala Isä nimitti hänet Aaronin pappeutta korkeamman järjestyksen mukaiseksi papiksi. Aaronin pappeus oli vain väliaikaista, Kristuksen pappeus oli ikuista. Aaronin pappeus oli periytyvää, se siirtyi isiltä pojille. Kristuksen pappeus Melkisedekin järjestyksen mukaan oli yhteen henkilöön sidottua. Ylipappina hän oli virassaan kuolematon, ilman perimysjärjestystä, ilman elämän alkua tai loppua. Melkisedekin järjestykseen palataan laajemmin seitsemännessä luvussa. Kristus on Aaronia parempi pyhyydessään. Muut papit joutuivat uhraamaan uhreja sekä muiden että itsensä syntien vuoksi, mutta Kristuksen ei tarvinnut uhrata omien syntien vuoksi, sillä hän oli synnitön. Sellainen ylipappi sopi meille.

Vihkimys tehtävään

Lihansa päivinä Kristus voimakkain huudoin ja kyynelin uhrasi rukouksia ja anomuksia Jumalalle, joka voi pelastaa hänet kuolemasta, ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden. Vaikka hän oli Poika, hän oppi kuuliaisuuden siitä, mitä kärsi. (7-8)

Jeesus oli hamasta iankaikkisuudesta synnitetty ylipapiksi. Mutta uhrin ja esirukouksen suorittamiseksi hän sai maan päällä Getsemanen puutarhassa vihkimyksen tehtävänsä. Tapahtumaa kuvaa Matteus näin:

Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane-nimiseen paikkaan ja sanoi heille: "Istukaa tässä sillä aikaa kun minä menen tuonne rukoilemaan." Hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa. Hän alkoi murehtia ja joutui tuskien valtaan, ja hän sanoi opetuslapsille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa minun kanssani." Sitten hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!" Jeesus palasi opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Hän sanoi Pietarille: "Ettekö te edes yhtä hetkeä jaksaneet valvoa minun kanssani? Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko." Hän meni pois toisen kerran ja rukoili: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin tapahtukoon sinun tahtosi." (Matt. 26:36-42)

Joskus kuulee sanottavan, että Isä ei vastannut Jeesuksen pyyntöön Getsemanessa. Mutta se on väärä käsitys. Isä vastasi vahvistamalla Jeesusta lähettämällä enkelin häntä tukemaan. Mutta ennen kaikkea Isä vastasi Jeesuksen pyyntöön: "Tapahtukoon Isä sinun tahtosi!" Isän rakkaustahto oli pelastaa kaikki ihmiset, jotka ottavat uskossa vastaan Golgatan sovituskuoleman hedelmän syntien anteeksiantamuksen ja uuden elämän Pyhässä Hengessä.

Kristus kuultiin, koska hän pelkäsi Jumalaa. Miten? Vastaus tuli tuen muodossa, kun hän kulki tuskissaan ja kuoleman läpi ja vapautuksena siitä riemullisessa ylösnousemuksessa. Häntä kuultiin, koska hän pelkäsi. Hänellä oli kauhea tuska Jumalan vihan ja synnin painon alla. Hänen ihmisluontonsa oli murtumaisillaan raskaan taakan alle, ja se olisi sortunutkin, ellei hän olisi saanut tukea kuoleman tuskissa. Isä vei hänet kuoleman läpi.

Todellista vapautusta kuolemasta ei ole muuta kuin se, että meidätkin kannetaan sen läpi. Voimme toipua monista sairauksista, mutta emme voi koskaan pelastua kuolemalta, ennen kuin meidät on kannettu sen läpi. Ne, jotka näin pelastuvat kuolemalta, vapautuvat lopulta täysin ylösnousemuksella, josta Kristuksen ylösnousemus on vakuus.

Suostuminen Isän tahtoon merkitsi Jeesukselle sitä, että hän joutui juomaan kokoihmiskunnan syntien rangaistuksen maljan viimeistä pisaraa myöten. Getsemanessa Isä näytti Jeesukselle, miten hirveä hinta se olisi, ja kysyi: "Oletko valmis ylipapin tehtävään, sillä se edellyttää tämän tehtävän suorittamista loppuun asti?" Jeesus vastasi: "Tahdon!" Näin Isä vihki Poikansa meille ylipapiksi, joka uhrasi itsensä meidän sijaiseksemme. Ylipapin tehtävä edellytti täydellistä kuuliaisuutta Isälle. Sen Jeesus oppi myös inhimillisen luontonsa osalta. Jumalallisen luonnon osalta hän oli iankaikkisuudesta asti ikuisesti ollut täydellisen kuuliainen Isälle.

Kuuliaisuus kärsimyksen kautta

Jos Jeesus ihmisenä oppi kuuliaisuuden Isän tahdolle kärsimyksen kautta, niin myös uskovien elämässä aito kuuliaisuus mitataan nimenomaan ahdistusten ja kärsimysten keskellä. Silloin kun kuuliaisuus Jumalan sanalle tuottaa pelkkää siunausta ja hyviä kokemuksia, ei ole kovin vaikeata olla kuuliainen, vaikka silloinkin syntinen liha saattaa panna vastaan. Tuskien ja koettelemusten keskellä kuuliaisuus Jumalaa kohtaan voi nousta vain, kun olemme saaneet katsella Jeesuksen kärsi-

myksen meille tuottaman armon suuruutta ja tajuamme, että Herran tahto on meille paras silloinkin. Kuuliaisuus antaa hedelmänään ikuisuuteen ulottuvan siunauksen.

Iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja

Kun hän oli tullut täydelliseksi, hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisia. Häntä Jumala kutsuu ylipapiksi "Melkisedekin järjestyksen mukaan".(9-10)

Kärsimiensä kautta Jeesus saattoi päätökseen sen osan virastaan, joka oli suoritettava maan päällä, sovittamalla syntien vääryydet. Siinä mielessä hänen sanotaan tulleen täydelliseksi, täydelliseksi sovituksi. Meille se merkitsee sitä, että ei ole ainoatakaan sellaista syntiä, jota katuva ja armoa anova ihminen ei voisi saada anteeksi.

Tällä tavoin hänestä on tullut ihmisten iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja. Hän on kärsimyksillään ostanut täydellisen vapautuksen synnistä ja kurjuudesta sekä täydellisen pyhyiden ja onnellisuuden hedelmät kansalleen. Pyhässä Hengessä julistettu evankeliumin sana on meille se väline, jolla pääsemme osalliseksi täydellisestä ja ikuisesta pelastuksesta. Me emme itse kykene mitään pelastukseen lisäämään, sen on Jeesus alusta loppuun kokonaan valmistanut. Siksi yksin hän saa kunnian siitä, että saamme iankaikkisen elämän lahjan. Sen yli kuolemalla ei ole mitään valtaa.

Tämä pelastus annetaan kuitenkin vain niille, jotka tottelevat Kristusta. Ei riitä, että meillä on jonkinlaista opillista tietoa Kristuksesta tai että tunnustamme uskomme häneen, vaan meidän on kuunneltava hänen sanaansa ja toteltava häntä. Erityisesti meiltä kysytään kuuliaisuutta silloin, kun Herra puhuu omalletunnonemme meidän synneistämme ja laiminlyönneistämme ja vaatii meitä tunnustamaan ja kääntymään hänen puoleensa saadaksemme syntimme anteeksi ja uuden puhdistuksen hänen veressään.

Hänet on korotettu Herraksi, joka hallitsee meitä, sekä Vapahtajaksi, joka pelastaa meidät. Mutta hän on Vapahtaja vain niille, joiden Herra hän on ja jotka ovat halukkaita antamaan hänen hallita itseään. Muita hän pitää vihollisinaan ja kohtelee heitä sen mukaisesti. Mutta niille, jotka tottelevat häntä, omistautuvat hänelle, kieltävät itsensä, ottavat ristinsä ja seuraavat häntä, hän on heidän pelastuksensa alkuunpanija, sen suuri syy, ja he tunnustavat hänet sellaiseksi ikuisesti.

Pastori Yoshihiro Koorikin todistus

Synnyin Shimanen läänissä Zen -buddhalaisuuteen kuuluvan Sootoo-suunnan historiallisesti merkittävän Chooden -nimisen buddhalaistemppelein pöytäjohtajan kotiin. Alakoulun ensimmäisestä luokasta kuudennelle luokalle asti kävin joka lauantai temppelikoulua (joka on kristillisen pyhäkoulun vastine buddhalaisuudessa). Siellä opiskelu sisälsi lauluja, joilla ylistettiin Buddhaa, ja opimme toistamaan buddhalaisia *sutria* (buddhalaisia pyhiä kirjoituksia). Buddhalaisen papin selitysten kuuntelu oli hauskaa ja ne rauhoittivat lapsensydäntäni. Kodissani juhlittiin 8. päivä huhtikuuta Buddhan syntymäpäivää, kukkajuhlaa, huomattavasti komeammin kuin joulua konsanaan. Söimme juhleriisiä ja makeita soijapapukakkuja. Aina yläasteen alkuun asti buddhalainen temppeli edusti minulle ainoata mahdollista

pelastustietä, antoi sydämeeni rauhaa enkä epäillyt vähääkään, etteikö buddhalainen opetus olisi totta.

Sitten minua kohtasi syvä järkytys. Isoisoäitini kuoli. Hän oli toistanut buddhalaisia *sutria* päivittäin ja oli uskossaan erittäin palava Buddhan palvoja. Mutta kun hän joutui sairastuoteeseen, hänen päivänsä olivat kuolemaan asti pelkkää epätoivoa. Kun näin, miten tämä iso isoäitini, joka oli 60 vuotta uskollisesti lausunut *sutria* ja viettänyt innokasta buddhalaisen uskonelämää, menetti ennen kuolemaansa toivonsa ja rauhansa, minun uskoni buddhalaisena alkoi pahasti horjua. Siitä päivästä omaakin elämääni alkoi kalvaa kuolemanpelko.

Yliopistoaikoihin tuo jäytävä pelko muuttui hyvin todelliseksi. Sairastuin pariksi viikoksi, jouduin syvän kauhun valtaan siitä, mitä minulle tapahtuisi, jos nyt kuolisin tässä tilassa. Vaikka olisin halunnut turvautua johonkin, löytää avun jostakin, minulla ei ollut mitään mihin uskoa. Kun vointini sitten hiukan parani, markettiin ostoksille mennessäni huomasiin kaukana punaisen ristin. Merkillistä kyllä en palannutkaan kotiini, vaan tuon ristin johtamana kävelin rakennuksen luo ja menin sisään. Sisälle päästyäni tajusin, että kyseessä oli kristillinen kirkko. Paikka oli Koben Taurumin luterilainen kirkko ja sen silloiselta pastorilta, nykyisen Koben luterilaisen teologisen seminaarin professori Akio Hashimotolta, sain kuulla Kristuksen rististä ja ylösnousemuksesta sekä syntikysymyksestä. Kuunnelllessani pastorin raamatunselitystä minulle heräsi ajatus, että tästä saattaisi löytyä vastaus minua ahdistaviin kysymyksiini.

Valmistuttuani yliopistosta palasin kotipuoleeni Tottorin lääniin, missä Yonagon luterilaisessa kirkossa pastori Yasushi Ikegami antoi minulle raamattuopetusta. 22 -vuotiaana tein Jeesuksen Kristuksen edessä synneistäni parannuksen, uskoin ylösnousemuksen ja sain kasteen. Nyt vasta 22 -vuotiaana pääsin ensi kerran maistamaan todellista elämäniloa.

Mutta 25-vuotiaana vyöryi elämääni suuri koettelemus. Töissä oli kiireistä ja yllirasittuneena sairastuin ja minulla todettiin krooninen haimatulehdus. Viiden kuukauden sairaalassa olon aikana tajusin, että samoin kuin itselleni Jeesus Kristus on välttämätön, myös monet sairast, ahdistetut ja koettelemusten kanssa kamppailevat tarvitsevat Jeesuksen Kristuksen elämänsä. Minun tulisi toki kertoa siitä Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, joka pelastaa meidät kaikenlaisesta ahdistuksesta ja synnistä. Herra kutsui näin minua kokotoimiseen julistustyöhön ja 27-vuotiaana sain aloittaa teologiassa seminaarissa opinnot valmistuakseni papiksi.

Siitä asti kun sain tulla kristityksi, minua on toistuvasti rohkaissut seuraava Raamatun sana: *"Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niin kuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme."* (Jes. 53:5-6)

Kristus tuli todellakin tänne maan päälle ja otti meidän syntimme, kärsimyksemme ja surumme kantaakseen ristin puulle. Juuri siksi usko Kristuksen ristiin tulee suureksi voimaksemme ja samoin, kuin Jeesus Kristus herätettiin kuolleista, mekin saamme iankaikkisen elämän. Sydämeni halu on, että myös Japanissa monet uskoisivat Jeesukseen Kristukseen ja saisivat kokea todellista elämäniloa.

Entä sinä?

Jeesus on suuri ylipappi, joka uhrillaan Golgatan ristillä vuodatti verensä sinunkin syntiesi sovitukseksi. Mutta tunnetko sinä jo hänet? Ellet, hän kutsuu sinua tänään luokseen. Hän on suuri ylipappi, joka istuu armon valtaistuimella. Sinäkin saat rohkeasti käydä hänen luokseen, tunnustaa kaikki syntisi ja laiminlyöntisi ja saat pyytää häntä elämäsi Herraksi ja Vapahtajaksi. Jos taivut hänen edessään kuuliaisuuteen, pääset osalliseksi iankaikkisesta elämästä, joka alkaa täällä jo maan päällä mutta jatkuu iäti taivaallisessa kirkkaudessa. Jeesus Kristus haluaa olla sinun ylipappisi, mutta haluatko sinä hänet Kuninkaaksesi?

Jos tunnet jo Jeesuksen, muista, että tänäänkin saat kaikkine tarpeinesi käydä hänen luokseen ja omistaa uuden armon avuksesi. Hän ymmärtää ja lohduttaa ja auttaa sinua myös murheen synkkinä päivinä. Myös tänään. Kerro kaikki taakkasi hänelle, sillä hänellä on sinua varten varattu uusi armo tänäänkin.